

Meldpunt RKK

zaaknummer 2010 T 228 (1)

Ingek. 22 DEC. 2011

datum 20 december 2011

Meldingsnummer: 2010-0365

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

_____ geboren op _____
wonende te _____
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. J.A.M. Berendsen,

tegen:

(wijlen) _____
geboren op _____, overleden op _____

en

(wijlen) _____
geboren op _____, overleden op _____

beiden als zodanig hierna te noemen: aangeklaagde(n),
tijdens hun leven beiden lid van de Congregatie Zusters
Franciscanessen.

1. De procedure

Het klaagschrift is bij Meldpunt voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk, rechtsopvolger van het bureau van Hulp en Recht (hierna: Meldpunt), ontvangen op 21 februari 2011.

Op 7 september 2011 is bij het Meldpunt een verweerschrift ingekomen van _____
provinciaal overste.

Op 24 november 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onderaan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. J.A.M. Berendsen, advocaat te Nijmegen.
Namens de aangeklaagden zijn verschenen _____ en _____

2. De klacht

2.1. Klager is op vijfjarige leeftijd in het kindertehuis _____ te _____ opgenomen op last van de Kinderbescherming _____. Tijdens zijn verblijf heeft hij afzonderlijk aangeklaagden meerdere malen oraal moeten bevredigen. Deze gebeurtenissen vonden plaats op de kamer van de betreffende aangeklaagde. Ter zitting van de Klachtencommissie heeft klager aangevuld dat hij de aangeklaagden ook wel eens met zijn

hand heeft moeten bevredigen. Ook is klager diverse malen meegenomen naar kloosters in en Klager ging hier met de bus heen in het bijzijn van een zuster van het kindertehuis . Daar aangekomen werd hij meegenomen naar een ruimte waar hij zich moest ontkleeden, ook de betreffende zuster ontkleedde zich. Vervolgens diende klager (de) zuster(s) oraal te bevredigen, dit waren echter andere zusters dan de aangeklaagden.

2.2. Het leven van klager is verwoest door het seksuele misbruik. Klager heeft wel angstgevoelens, trekt zich snel terug en schaamt zich voor zijn lichaam. Klager heeft nooit over de gebeurtenissen kunnen praten.

2.3. Klager wenst de Orde van de zusters Franciscanessen aansprakelijk te stellen voor hem geleden ernstige psychische en materiele schade.

3. Het verweer

Aangeklaagden zijn overleden en kunnen geen weerwoord geven. De provinciaal overste, , heeft in haar verweerschrift gesteld dat, voor zover nog mogelijk, uitgebreid onderzoek is verricht naar de aangeklaagden afzonderlijk. Zij heeft onder meer de geboorte-en sterfdata van de aangeklaagden kunnen achterhalen en de juridische verantwoordelijkheid van het kindertehuis geschetst. Gebleken is dat als kinderverzorgster werkzaam is geweest in van april 1934 tot en met december 1957. is tevens als kinderverzorgster werkzaam geweest in de periode van 1931 tot en met 1936 en van 1937 tot en met 1960. heeft kunnen vaststellen dat klager van 5 augustus 1947 tot 13 juli 1955 heeft verbleven in het kindertehuis . Tevens heeft zij navraag gedaan bij de nog in leven zijnde zusters die in het kindertehuis gewerkt hebben.

Op grond van het onderzoek concludeert zij dat er geen aanwijzingen zijn gevonden voor mogelijk seksueel misbruik door de aangeklaagde(n). Tevens heeft zij aangegeven dat haar niets bekend is geworden van eventuele reizen van kinderen al dan niet met een bus met zusters naar een klooster in en/of Ter zitting van de klachtencommissie heeft aangegeven dat, indien klager iets dergelijks heeft meegemaakt, het de Congregatie Zusters Franciscanessen, spijt.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen. Dit geldt te meer omdat in dit geval de aangeklaagden zijn overleden en zich niet kunnen verweren.

4.4. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. De Klachtencommissie houdt rekening met het feit dat klager beperkt is in zowel zijn geheugen als in zijn spraak als gevolg van een beroerte die hem circa anderhalf jaar geleden heeft getroffen. Dit heeft hem ernstig bemoeilijkt bij deze procedure. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager jegens de aangeklaagden kunnen ondersteunen.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie Zusters Franciscanessen de klacht ongegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 21 december 2011 door mr. P.A.M. Hendriks, voorzitter, drs. Th. M. Bronzwaer en prof. dr. H.B.M. van de Wiel, leden, bijgestaan door mr. S. Westerdijk, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie Zusters Franciscanessen en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.